

Un pas prin credință

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Să aveți în voi _____ acesta, care era și în Hristos Isus: El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de _____ să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a _____ pe Sine Însuși și a luat chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor.” (Filipeni 2:5-7)

Faptul că Isus a părăsit slava cerului, închinarea îngerilor și părtășia cu Tatăl a fost un sacrificiu inimaginabil. Totuși, El a venit în lumea aceasta a suferinței și a morții ca să ne descopere caracterul plin de iubire al Tatălui, să recâștige încrederea rasei umane și să răscumpere omenirea întregă. „Noi nu vom putea pricepe niciodată cât a costat răscumpărarea noastră, până nu vom sta în fața tronului lui Dumnezeu, împreună cu Răscumpărătorul nostru. Când slava locuințelor veșnice va străluci înaintea ochilor noștri extaziați, ne vom aminti că Isus a părăsit toate acestea pentru noi și nu numai că S-a exilat din curțile cerești, dar a riscat să fie înfrânt și să fie pierdut pentru veșnicie. Atunci ne vom depune coroanele la picioarele Sale și vom cânta: «Vrednic este Mielul, care a fost junghiat, să primească puterea, bogăția, înțelepciunea, tăria, cinstea, slava și lauda» (Apocalipsa 5:12).” – Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, p. 131

Sacrificiul pe care Isus l-a făcut pentru salvarea noastră este incomensurabil. Este o chemare la sacrificiu atunci când ne lăsăm călăuziți de El, când îi acceptăm porunca și ne unim cu El pentru a ajunge la oamenii pierduți și a-i aduce în Împărăția Sa. Cu toate că sacrificiile noastre nu pot fi niciodată și în niciun fel comparate cu ale Lui, slujirea pentru câștigarea de suflete este un salt al credinței. Ne scoate din zona noastră de confort și ne duce pe un teren necunoscut. Câteodată, Domnul ne cheamă să facem sacrificii, însă bucuriile pe care ni le oferă sunt mult mai mari.

---

26 septembrie – Ziua slujirii pastorale

Apostolul Pavel ne încurajează să lăsăm ca gândul lui Hristos să locuiască în noi.

1. Cum ne descoperă următoarele versete esența gândirii lui Isus și ideea care a dominat întreaga Lui viață?

Filipeni 2:5-11

Din veșnicie, Isus a fost egal cu Tatăl. Pavel declară acest adevăr veșnic astfel: „El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu” (vers. 6). Cuvântul grecesc tradus cu „chip” este *morphē*. Se referă la esența unui lucru și face legătura între două entități care au aceeași valoare. *Comentariul biblic adventist* spune astfel: „Acest fapt îl așază pe Hristos pe o poziție de egalitate cu Tatăl și cu mult deasupra oricărei alte puteri. Pavel accentuează acest lucru pentru a reprezenta, într-un mod cât mai viu, adâncimea umilirii de bunăvoie a lui Hristos.” – vol. 7, p. 154. Vorbind despre natura Lui veșnică, Ellen G. White adaugă: „În Hristos este viața originară, neîmprumutată, pe care o are prin Sine Însuși.” – Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, p. 530

Isus, care era egal cu Dumnezeu din veșnicie, „S-a dezbrăcat pe Sine Însuși”. O expresie interesantă din limba greacă – poate fi tradusă în mod literal prin „S-a golit”. Isus „S-a golit” pe Sine Însuși de privilegiile și prerogativele de a fi egal cu Dumnezeu, a luat asupra Sa un chip de om și a devenit un slujitor umil pentru omenire. Ca rob, El a descoperit legea iubirii care este legea cerului și a întregului univers și, în cele din urmă, a oferit cea mai mare dovadă de iubire pe cruce. Și-a dat viața pentru a o salva pe a noastră pentru veșnicie.

Esența gândirii lui Isus a fost iubirea care se sacrifică pe sine. A-L urma pe Isus înseamnă să iubim cum a iubit El, să slujim cum a slujit El și să lucrăm cum a lucrat El. Ne va costa să îi permitem lui Isus să ne golească, prin Duhul Sfânt, de ambițiile egoiste. Pe Isus L-a costat totul. Însă Scriptura spune: „De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespun de mult și I-a dat Numele care este mai presus de orice nume” (Filipeni 2:9). Cerul merită orice sacrificiu pe care îl facem aici. Vor fi și sacrificii, însă bucuriile slujirii le vor întrece astăzi, iar bucuria veșnică de a fi mereu cu Isus va face ca orice sacrificiu făcut aici să fie nesemnificativ.

Când a fost ultima dată când a trebuit să renunți la ceva pentru Hristos? Ce spune răspunsul tău despre umblarea ta creștină?

Imaginează-ți că ești Petru sau Ioan. Soarele tocmai a răsărit deasupra Galileei, într-o dimineață frumoasă, alungând răcoarea din aerul nopții. Gândurile tale sunt concentrate asupra unui singur lucru: să prinzi pește, mult pește. Pescuirea din ultima vreme a fost satisfăcătoare și aștepti cu nerăbdare o altă zi de pescuire grozavă. Apoi, în lumina primelor ore ale dimineții, îl vezi pe Isus din Nazaret că Se apropie de tine. Nici nu-ți trece prin minte că, peste câteva clipe, întreaga ta viață se va schimba. Nu vei mai fi niciodată același.

2. De ce crezi că au fost dispuși Petru și Ioan să-și ia un angajament atât de radical de a-L urma pe Hristos? Ce cuvinte din text sugerează că Isus îi chema la un țel mai înalt decât prinderea peștilor?

Matei 4:18-20

Din Evanghelia lui Ioan aflăm că ei știau câte ceva despre Isus de mai bine de un an, dar încă nu își luaseră un angajament deplin față de El. Totuși, trebuie să fi fost felul Lui dumnezeiesc de-a fi, ceva legat de înfățișarea, cuvintele și faptele Lui care le-a semnalat acelor pescari galileeni că Isus le adresa o chemare divină. Probabil că și-au lăsat bărcile, ocupația și mediul lor familiar pentru a-L urma, fiindcă au simțit că El îi chema la un ideal mai înalt. Acești pescari simpli și-au dat seama că erau chemați la o lucrare extraordinară. Poate că Dumnezeu nu te cheamă să renunți la profesia ta astăzi, dar El te cheamă la o lucrare extraordinară – să le spui și altora despre dragostea Sa și despre adevărul Lui pentru slava Numelui Său.

3. Gândește-te la chemarea lui Matei, vameșul. Ce este remarcabil aici?

Matei 9:9

În lumea romană, vameșii deseori abuzau de puterea oficială pentru a-i asupra pe oamenii de rând. Ei erau printre cei mai urâți și disprețuiți în Israel. Invitația lui Isus: „Urmează-Mă!” presupune că Matei auzise de Isus și, în inima lui, dorea să-L urmeze. Când a auzit invitația, a fost gata. El a fost uimit că Isus îl accepta și îl invita să fie ucenicul Său.

În inima fiecăruia dintre noi există o dorință după ceva mai mult în viață. Și noi vrem să trăim pentru ceva care merită, un scop mai mareț și mai nobil. Hristos ne cheamă și pe noi, ca pe Matei, să-L urmăm.

La ce au trebuit să renunțe unii pentru a-L urma pe Hristos? De ce va merita?

Când Pavel l-a acceptat pe Hristos, viața sa a fost schimbată radical. Hristos i-a dăruit un nou viitor. L-a scos din mediul său și l-a trecut prin experiențe greu de imaginat. Călăuzit de Duhul Sfânt, apostolul Pavel a vestit la mii de oameni Cuvântul lui Dumnezeu, în lumea din jurul Mediteranei. Mărturia lui a schimbat cursul istoriei, al creștinismului și al lumii.

4. Cum ne arată următoarele versete că Isus a avut un plan special cu viața lui Pavel?

Faptele 9:3-6,10-20 _____

Adesea, Isus îi alege pe cei mai atipici candidați să dea mărturie pentru El. Gândește-te: îndrăciii, femeia din Samaria, femeia păcătoasă, vameși, pescari galileeni, iar acum, Pavel, un aprig persecutor al urmașilor lui Isus! Toți aceștia au fost schimbați prin har și trimiși apoi să spună ce făcuse Isus în viața lor. Niciunul nu a obosit să își spună povestea. Nu puteau să tacă.

5. Ce indicii găsim în versetele de mai jos despre faptul că Pavel nu s-a abătut niciodată de la angajamentul lui de a-și preda viața lui Isus pentru câștigarea de suflete?

Faptele 28:28-31 _____

2 Timotei 4:5-8 _____

La sfârșitul vieții, când era în arest la domiciliu în Roma, Pavel a spus că „mântuirea aceasta a lui Dumnezeu a fost trimisă neamurilor și o vor asculta” (Faptele 28:28). El i-a primit pe toți cei care l-au vizitat și le-a predicat Cuvântul (vers. 30,31). La sfârșitul vieții a putut să spună despre sine: „M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința” (2 Timotei 4:7).

Poate că nu am avut o chemare la fel de spectaculoasă ca a lui Pavel, dar Dumnezeu ne cheamă pe fiecare să lucrăm cu El la schimbarea lumii. Este evident că, în ciuda tuturor greutăților întâmpinate (2 Corinteni 11:25-30), Pavel a rămas credincios chemării sale. Modul în care acest fost persecutor al urmașilor lui Isus a devenit cel mai important și influent apărător al credinței creștine (cu excepția lui Isus) este o puternică dovadă despre ce poate face Domnul printr-un om care se dedică lucrării Lui.

Ce te-a chemat Dumnezeu să faci? Faci ce ți-a spus?

Dragostea se manifestă întotdeauna prin fapte. Dragostea pentru Hristos ne constrânge să facem ceva pentru omenirea pierdută. Pavel a afirmat clar acest lucru când i s-a adresat bisericii în Corint: „Căci dragostea lui Hristos ne constrânge” (2 Corinteni 5:14, NTR). Esența creștinismului nu este renunțarea la lucrurile rele pentru a putea fi salvați. Isus nu a renunțat la lucruri rele în cer ca să poată fi salvat El, ci a renunțat la lucruri bune ca să putem fi salvați noi. Isus nu ne invită să oferim cauzei Lui timpul, talentul și bunurile noastre, ci ne invită să îi predăm viața noastră.

6. Ce întrebare i-a adresat lui Petru de trei ori și care a fost răspunsul? De ce i-a pus această întrebare de trei ori?

Ioan 21:15-19 _____

Petru se lepădase de Domnul lui de trei ori, iar Isus a obținut de pe buzele lui un răspuns de dragoste de trei ori. În prezența ucenicilor, Isus i-a redat încrederea că fusese iertat prin dragostea divină și că încă mai avea de lucru pentru cauza Sa.

7. Recitește Ioan 21:15-19, observând răspunsul lui Isus la felul în care își afirmă Petru dragostea pentru El. Ce îi spune Domnul să facă?

Dragostea divină este activă, nu pasivă. Dragostea autentică este mai mult decât un sentiment plăcut, o idee drăguță. Ea implică angajament, ne constrânge să acționăm, să mergem la o lume pierdută, la copiii lui Dumnezeu care se află într-o nevoie disperată. Pentru Petru, porunca: „Paște mielușei Mei” a fost și o asigurare reconfortantă. Învățătorul a cerut un răspuns la iubire, dar l-a și încurajat pe Petru, spunându-i că încă mai are de lucru pentru el, chiar în ciuda faptei lui rușinoase. Petru nu doar că se lepădase de Isus, ci tăgăduise și cu blesteme, exact așa cum îi spusese Isus că avea să facă.

Poate că L-ai dezamăgit și tu în mod lamentabil pe Domnul. Poate că L-ai tăgăduit adesea prin faptele tale. Vestea bună este că harul este încă valabil și Dumnezeu nu a terminat cu tine. Mai este încă loc în câmpul Său de lucru și pentru tine, dacă vrei.

Te-ai „lepădat” vreodată de Domnul ca Petru? Dacă da, cum ai reacționat dacă Domnul ți-ar spune și ție cuvintele pe care i le-a adresat lui Petru?

La sfârșitul conversației cu Petru, Isus îi vorbește despre costul uceniciei. El vrea ca Petru să știe clar ce va avea de înfruntat dacă acceptă invitația Sa: „Paște oile Mele.”

8. Ce i-a spus Isus lui Petru despre costul uceniciei? De ce crezi că i-a descoperit ceva atât de cutremurător la acest punct din viața lui?

Ioan 21:18,19 _____

Hristos a prevestit martiriul pe care urma să-l sufere Petru. Mâinile sale aveau să fie întinse pe cruce. Prin această descoperire, Isus i-a oferit lui Petru posibilitatea de a alege. În Ziua Cincizecimii, Petru urma să vadă cum veneau la Hristos cu miile. Avea să facă minuni în Numele lui Isus și să-L slăvească înaintea multor alte mii. Urma să aibă parte de bucuria veșnică de a fi părtaș cu El la lucrarea Sa. Dar privilegiul acela avea să vină cu un cost. Cerea un sacrificiu – sacrificiul suprem. Lui Petru i s-a cerut să-și ia angajamentul cu ochii bine deschiși. Dar Petru știa de acum că niciun sacrificiu nu este prea mare pentru a l se alătura lui Isus în lucrarea Sa.

9. Care este alternativa lui Ioan la dragostea văzută doar ca un lucru abstract și vag? Cum definește Ioan sacrificiul suprem al dragostei?

1 Ioan 3:16-18 _____

În veșnicie, nimic din ceea ce am făcut vreodată nu va părea un sacrificiu. Ni se va părea că investiția noastră de timp, efort, chiar viața, va fi răsplătită peste măsură. Ce bucurie să putem transforma dragostea în fapte și intențiile în angajament! Când răspundem iubirii divine fără nicio reținere și mergem să slujim, dând mărturie altora în calitate de ambasadori ai lui Hristos, împlinim planul Său pentru viața noastră și avem parte de cea mai mare bucurie. Isus a spus: „Dacă știți aceste lucruri, ferice de voi dacă le faceți” (Ioan 13:17). Ajungem să trăim bucuria cea mai mare a vieții și o fericire durabilă când atingem scopul existenței noastre – proslăvirea lui Dumnezeu prin viața noastră și prin vestirea adevărului și a iubirii Sale.

Încearcă să îți imaginezi viața veșnică, o viață cu mult mai bună decât ceea ce trăim noi acum. De ce făgăduința vieții veșnice nu merită să fie pierdută pentru nimic din ce se întâmplă în scurta noastră viață de acum?

„Acea căroră li s-a încredințat supravegherea spirituală a bisericii trebuie să plănuiască metode și să găsească mijloace prin care să i se ofere fiecărui membru al bisericii posibilitatea de a lua parte la lucrarea lui Dumnezeu. ... În planificările lor [conducătorii] trebuie să acorde o atenție specială lucrării care poate fi făcută de membrii bisericii printre prieteni și vecini. Lucrarea lui Dumnezeu de pe acest pământ nu poate fi încheiată până când aceia care alcătuiesc biserica noastră nu se implică în lucru și nu-și unesc eforturile cu cele ale pastorilor și ale slujbașilor. Mântuirea celor păcătoși cere o lucrare personală stăruitoare. Noi trebuie să mergem și să le ducem cuvântul vieții, nu să așteptăm ca ei să vină la noi. O, dacă le-aș putea spune fraților cuvinte prin care să-i trezesc la o acțiune stăruitoare! Clipele care ne mai sunt acordate sunt puține. Stăm chiar la hotarul lumii veșnice. Nu avem timp de pierdut. Fiecare clipă este de aur și mult prea prețioasă, ca să fie dedicată slujirii de sine. ... În fiecare biserică există talente care, printr-o folosire corespunzătoare, ar putea să fie dezvoltate pentru a ajuta în această lucrare. Pentru zidirea comunităților noastre, este nevoie acum de lucrarea atentă a unor lucrători înțelepți, care să descopere și să dezvolte talentele din biserică – talente care pot fi educate pentru a fi folosite de Domnul.” – Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 9, pp. 116–117

Studiu la rând:

Isaia 22–28

Evangelizare, subcapitolul „Întâmpinarea prejudecăților și împotrivirii”

1. Ce spune profetul că aveau să facă cei ce numărau casele Ierusalimului?
_____
2. Unde scrie că Domnul „nimicește moartea pe vecie” și „șterge lacrimile de pe toate fețele”?
_____
3. Sub ale cui picioare și sub ai cui pași avea să fie călcată „cetatea îngâmfată”?
_____
4. Ce se va întâmpla cu „cununa îngâmfată” și ce fel de „cunună” avea să poarte rămășița poporului?
_____
5. Cum trebuie tratați adversarii cei mai înverșunați?
_____

Text-cheie: Filipeni 2:5-11.

Pasaje biblice în studiu: Matei 4:18-22; 2 Corinteni 5:10-12; Ioan 21:15-19.

I. Privire generală

Credința autentică duce întotdeauna la fapte. Biserica Noului Testament a fost plină de ardoare pentru lucrarea de a da mărturie. Efectul natural al relației membrilor ei cu Isus a fost dorința de a-L vesti. Ei erau pregătiți să facă sacrificiul suprem pentru cauza Sa. Mulți dintre ei au suferit persecuție, înțemnițare și chiar moarte. Niciun sacrificiu nu era prea mare pentru Isus, care dăduse atât de mult pentru ei.

Devotamentul lor pentru Hristos i-a condus deseori să facă un salt al credinței. Isus i-a chemat în afara zonelor lor de confort. Misiunea care le stătea în față era mult peste capacitatea lor de a o împlini. Era mult prea mare pentru ei, dar nu și pentru Dumnezeu. Ei s-au prins de făgăduințele lui Dumnezeu și, prin credință, au pornit să schimbe lumea.

Misiunea care stă înaintea bisericii este cu mult peste puterea noastră de a o împlini. Hristos ne cheamă să facem un salt al credinței. În studiul din această săptămână vom analiza angajamentul, în stare să schimbe viața, al bisericii din Noul Testament, în lumina angajamentului lui Hristos de a ne răscumpăra. Isus S-a predat cu totul vouă Tatălui Său. Singurul obiectiv al vieții Sale a fost salvarea omenirii și niciun sacrificiu nu a fost prea mare pentru a-Și atinge obiectivul. Studiul din această săptămână analizează modul în care sacrificiul Lui este un exemplu pentru noi. El ne invită să facem un salt prin credință și să ne predăm viața în slujba Lui și în slujirea celorlalți.

II. Comentariu

Pasajul din Filipeni 2:5-11 este unul dintre cele mai frumoase pasaje din Biblie care vorbesc despre condescendența lui Isus. Unii autori numesc acest pasaj „Cântarea lui Isus”. Epistola către filipeni se concentrează asupra a trei teme majore: bucuria, smerenia și credința. În Filipeni 2 este subliniată tema smereniei. Isus a lăsat slava glorioasei Sale poziții în ceruri, S-a dezbrăcat pe Sine Însuși de privilegiile și prerogativele pe care le avea prin faptul că El era deopotrivă (în NTR: egal) cu Tatăl, a venit în lumea noastră ca un rob și a murit de moartea cea mai înjositoare, moartea pe cruce. Apostolul Pavel folosește exemplul acesta despre Isus ca model pentru felul de viață creștină. Viața de sacrificiu a lui Isus, caracterizată de o slujire dezinteresată, este modelul pentru credința creștină. El a lăsat cerul și a venit pe pământ „pentru a sluji neobosit trebuințelor omului ... pentru a putea sluji fiecărei nevoi a omenirii.” – Ellen G. White, *Divina vindecare*, p. 17

Comentând acest pasaj în introducerea la cartea Filipeni din *Biblia de studiu*, autorul afirmă următoarele: „Creștinii renunță la pretențiile și la privilegiile de drept sau de fapt și își slujesc unii altora în dragoste și smerenie pentru a preveni spiritul de competiție care ar putea apărea între ei. Prin acest act de smerire de sine, creștinii se deosebesc de ceilalți oameni din lume, care își caută zgomotos drepturile și se angajează în luptă pentru a dobândi egalitatea cu superiorii lor.” – *Biblia de studiu Andrews*, Asociația Biblică Română „Casa Bibliei”, București, 2014, p. 1640. Un studiu atent al pasajului din Filipeni 2:5-11 scoate la iveală nestemate ale adevărului pentru viața noastră, astăzi.

Pasajul începe cu aceste cuvinte memorabile: „Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos Isus” (vers. 5). La începutul capitolului, apostolul a prezentat nevoia de unitate și smerenie dezinteresată. Acum, el se concentrează asupra lui Isus ca exemplu de viețuire plină de sacrificiu și slujire pentru noi. Gândul lui Isus este gândul slujirii.

Isus a fost cu totul devotat slujirii nevoilor celor din jurul Său. El „avea chipul” lui Dumnezeu (vers. 6), sau avea aceeași natură ca Dumnezeu. Prin însăși natura Sa, El avea toate caracteristicile și însușirile lui Dumnezeu. „Acest lucru îl situează pe Hristos pe o poziție de egalitate cu Tatăl și îl așază cu mult deasupra oricărei alte puteri. Pavel accentuează acest aspect pentru a reprezenta, în culori mai vii, adâncimea umilinței de bunăvoie a lui Isus.” – *Comentarii biblice AZS*, vol. 7, p. 154. Potrivit apostolului Pavel, „Hristos n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu”.

Cu alte cuvinte, El a recunoscut natura Lui veșnică și calitatea Lui de a fi una cu Tatăl, dar, din dragoste și nesilit de nimeni, Și-a lăsat poziția Lui de la dreapta Tatălui și „S-a dezbrăcat pe Sine Însuși”. O traducere literală a expresiei din Filipeni 2:7 este „S-a golit pe Sine”. El S-a dezbrăcat pe Sine Însuși de toată slava Împărăției. De dragul nostru, El a renunțat la toate caracteristicile și însușirile care erau ale Lui prin natura Lui veșnică și prin calitatea de a fi una cu Tatăl. El nu a venit într-un palat, ca un fiu de rege, ci a venit ca un servitor umil și supus.

Termenul grecesc pentru „servitor” este *doulos*, care înseamnă rob, sau sclav. Este clar că Pavel pune în contrast două stări: Isus avea chipul lui Dumnezeu și Și-a luat un chip de rob. El a coborât de la cea mai înaltă poziție până la cea mai de jos și a făcut acest lucru pentru noi. El a renunțat la suveranitatea Sa divină pentru o viață de slujire plină de sacrificiu. A avea gândul lui Hristos înseamnă a avea gândul sacrificiului de sine plin de iubire pentru salvarea altora. Gândul lui Isus este cel de slujire și servire, de milă, de compasiune, de iertare și de har.

Moartea lui Hristos pe cruce descoperă inima Sa plină de iubire. Dragostea autentică ne determină întotdeauna să facem sacrificii pentru cei pe care îi iubim. Iubirea nu este un sentiment superficial și emoțional, deși sentimentele sunt aso-

ciate cu iubirea. Dragostea este un angajament. O alegere de a căuta întotdeauna ce e mai bun pentru alții. Dragostea ne constrânge să facem sacrificii pentru Împărăția lui Dumnezeu. Ne face să pășim înainte prin credință pentru a folosi darurile pe care El ni le-a dat ca să le aducem binecuvântare celorlalți.

Corințele dragostei

După răstignirea și învierea Sa, Isus S-a întâlnit cu câțiva dintre ucenici pe țărmul Mării Galileei. Obiectivul Lui din dimineața aceea devreme a fost să refacă un om. Petru se lepădase de El de trei ori. Isus era acolo ca să obțină un răspuns de iubire din inima lui și ca să-i dea un simțământ de iertare și acceptare și un țel. După o noapte în care acești pescari cu experiență nu prinseseră nici măcar un pește, Isus a înfăptuit o minune dumnezeiască. Plasele lor erau pline până la refuz cu o captură minunată. Pe când stăteau în jurul focului în acea dimineață, în Galileea, Isus i-a pus lui Petru această întrebare pertinentă: „«Simone, fiul lui Iona, mă iubești tu mai mult decât aceștia?» «Da, Doamne», l-a răspuns Petru, «știi că Te iubesc». Isus i-a zis: «Paște mieluseii Mei»” (Ioan 21:15). În limba în care a fost scris textul există două cuvinte pentru cuvântul „dragoste”. Când îl întreabă pe Petru, Isus spune: „Mă iubești [*agape*] tu pe Mine?” În unele contexte, cuvântul *agape* se referă la dragostea care se revarsă din inima lui Dumnezeu. O astfel de dragoste este de origine dumnezeiască. Este o dragoste pură, fără urmă de egoism.

Când îi răspunde lui Isus, Petru nu folosește cuvântul *agape*. El spune: „Da, Doamne, știi că Te iubesc.” El folosește termenul *phileo*. Acesta se referă la o legătură umană profundă. De exemplu, „Filadelfia” înseamnă „dragoste frățească”. Răspunsul lui Isus este: „Paște mieluseii Mei.” Cu alte cuvinte: „Oferă-ți viața într-o slujire plină de sacrificiu de sine. Du-te și lucrează pentru Mine. Slujește-le altora.”

În versetul 16, Isus îi pune aceeași întrebare, folosind aceleași cuvinte. Însă, când îi pune a treia oară întrebarea (vers. 17), Isus schimbă termenul folosit pentru dragoste. În majoritatea limbilor nu vedem acest lucru, dar este foarte clar în limba originală a Noului Testament. Isus nu îl mai întreabă pe Petru: Mă iubești cu o dragoste divină, *agape*? Ci: Mă iubești – *phileo* – tu pe Mine? Pare că Isus i-ar spune: „Petru, știu că dragostea ta pentru Mine curge prin canalele slabe ale naturii tale umane. Te-ai lepădat de Mine de trei ori, dar Eu te iert. Harul Meu îți aparține. Începe de unde ești. Du-te și lucrează pentru Mine, iar dragostea ta pentru Mine va crește și se va dezvolta într-o dragoste profundă, dumnezeiască pentru ceilalți.” Petru L-a dezamăgit pe Isus într-un moment crucial din viața Mântuitorului. Și totuși, acest lucru nu l-a descalificat pe Petru de la a sluji. Isus a trimis la lucru un Petru iertat și schimbat.

Asemenea lui Petru, dragostea noastră pentru Hristos va crește când le slujim altora. Cu cât îl iubim mai mult pe Isus, cu atât vom dori să manifestăm mai mult această iubire și față de cei din jurul nostru. Cu cât le vom arăta dragostea Lui oamenilor din jurul nostru, cu atât mai mult va crește dragostea noastră pentru Isus. Ellen G. White afirmă acest lucru astfel: „Spiritul lucrării dezinteresate pentru alții îi conferă caracterului profunzime, statornicie și o bunătate plină de o iubire ca a lui Hristos, aducându-i pace și fericire celui ce are un asemenea caracter.” – *Calea către Hristos*, p. 80. Noi creștem spiritual atunci când facem un salt în credință și ne implicăm în mod activ în lucrarea de a da mărturie. Cele mai mari bucurii în viață derivă din a le arăta celorlalți dragostea lui Isus. Când căutăm zilnic ocazii de a le spune și altora ce înseamnă Hristos pentru noi, vom vedea oportunități providențiale deschizându-se înaintea noastră. Duhul Sfânt îi va aduce în calea noastră pe oamenii care-L caută.

III. Aplicație

Sunt mulți oameni care nu reușesc să dea mărturie pentru că nu știu sigur ce să spună. Altora le este teamă să nu fie respinși sau să se facă de râs. Ce motive crezi că au unii oameni care ezită să dea mărturie? Discută cu membrii grupei părerile lor despre motivul pentru care membrii bisericii nu se implică mai activ în a le spune altora despre credința lor.

Am ajuns la finalul studiilor din acest trimestru. Care este lucrul cel mai important cu care ai rămas din ele? Este vreun gând profund pe care l-ai înțeles și care va schimba semnificativ viața ta?

Acum, când terminăm studiul din acest trimestru, putem lua cu noi o afirmație minunată pe care a făcut-o mesagerul lui Dumnezeu pentru aceste zile din urmă: „Mărturia noastră despre credințioșia Sa este mijlocul pe care Cerul l-a ales pentru a-L descoperi lumii pe Hristos. Noi trebuie să recunoaștem harul Său, așa cum este făcut cunoscut prin sfinții din vechime, dar ceea ce are într-adevăr efect este mărturia propriei experiențe. Suntem martori pentru Dumnezeu atunci când descoperim în noi lucrarea unei puteri dumnezeiești.” – Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, p. 347

IULIE

1. M. Matei 18:32-33
  2. J. 1 Corinteni 10:13
  3. V. Ioan 14:30
- s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:08, MS 21:17, SM 21:29, DJ 21:12, AR 21:29
-
4. S. 1 Cronici 29:11-12
- s. a. B 21:02, CT 20:51, IS 21:07, MS 21:17, SM 21:29, DJ 21:11, AR 21:28
-
5. D. Apocalipsa 3:14
  6. L. Matei 6:33-34
  7. M. Luca 5:37-39
  8. M. Matei 12:30
  9. J. Luca 9:49-50
  10. V. Matei 16:22-23
- s. a. B 21:00, CT 20:49, IS 21:04, MS 21:14, SM 21:26, DJ 21:09, AR 21:26
-
11. S. 1 Samuel 12:3
- s. a. B 20:59, CT 20:48, IS 21:04, MS 21:13, SM 21:25, DJ 21:08, AR 21:25
-
12. D. Matei 17:27
  13. L. Luca 13:22-24
  14. M. 1 Corinteni 14:3
  15. M. Filipeni 4:13
  16. J. Apocalipsa 14:13
  17. V. Ioan 11:25-26
- s. a. B 20:55, CT 20:44, IS 20:59, MS 21:09, SM 21:20, DJ 21:04, AR 21:20
-
18. S. Matei 25:40
- s. a. B 20:54, CT 20:43, IS 20:58, MS 21:08, SM 21:19, DJ 21:03, AR 21:20
-
19. D. Romani 13:11
  20. L. Romani 8:32
  21. M. Faptele 8:37
  22. M. Ioan 12:32-33
  23. J. Matei 20:17-19
  24. V. Galateni 6:14
- s. a. B 20:49, CT 20:38, IS 20:52, MS 21:02, SM 21:13, DJ 20:58, AR 21:14
-
25. S. Psalmii 32:1-2
- s. a. B 20:48, CT 20:37, IS 20:51, MS 21:01, SM 21:12, DJ 20:57, AR 21:13
-
26. D. 1 Petru 2:2-3
  27. L. Luca 15:24
  28. M. Efeseni 1:7
  29. M. Coloseni 1:24
  30. J. Ioan 10:10
  31. V. 2 Corinteni 3:3
- s. a. B 20:41, CT 20:30, IS 20:43, MS 20:53, SM 21:04, DJ 20:50, AR 21:05

AUGUST

1. S. Ioan 20:30
- s. a. B 20:40, CT 20:29, IS 20:42, MS 20:52, SM 21:03, DJ 20:49, AR 21:04
-
2. D. Matei 17:2
  3. L. Matei 26:25
  4. M. Matei 26:35
  5. M. Luca 23:8-9
  6. J. Matei 27:17
  7. V. Matei 27:22
- s. a. B 20:32, CT 20:21, IS 20:33, MS 20:43, SM 20:54, DJ 20:41, AR 20:55
-
8. S. Ioan 19:5
- s. a. B 20:30, CT 20:20, IS 20:31, MS 20:42, SM 20:52, DJ 20:39, AR 20:54
-
9. D. Luca 23:26
  10. L. Luca 23:33
  11. M. Ioan 19:26-27
  12. M. Matei 27:46
  13. J. Ioan 19:30
  14. V. Luca 24:17
- s. a. B 20:21, CT 20:11, IS 20:22, MS 20:32, SM 20:42, DJ 20:30, AR 20:44
-
15. S. Luca 24:28-29
- s. a. B 20:20, CT 20:09, IS 20:20, MS 20:31, SM 20:40, DJ 20:29, AR 20:43
-
16. D. Luca 24:33-34
  17. L. Zaharia 12:10
  18. M. Efeseni 5:25-27
  19. M. 1 Cronici 29:12
  20. J. Eclesiastul 3:14
  21. V. 1 Împărați 17:13
- s. a. B 20:10, CT 20:00, IS 20:09, MS 20:20, SM 20:29, DJ 20:19, AR 20:32
-
22. S. Evrei 13:5-6
- s. a. B 20:08, CT 19:58, IS 20:07, MS 20:18, SM 20:27, DJ 20:17, AR 20:31
-
23. D. Fapte 20:35
  24. L. Marcu 12:43-44
  25. M. Matei 19:27-28
  26. M. Efeseni 5:14-16
  27. J. Daniel 2:44-45
  28. V. 2 Petru 1:19
- s. a. B 19:58, CT 19:48, IS 19:56, MS 20:09, SM 20:16, DJ 20:07, AR 20:20
-
29. S. Ioan 14:1-3
- s. a. B 19:56, CT 19:46, IS 19:54, MS 20:07, SM 20:14, DJ 20:05, AR 20:18
-
30. D. Luca 21:31
  31. L. Matei 24:24

SEPTEMBRIE

1. M. Ioan 13:34
  2. M. Matei 24:35-36
  3. J. Proverbele 13:12
  4. V. Matei 25:6
- s. a. B 19:46, CT 19:35, IS 19:43, MS 19:54, SM 20:02, DJ 19:55, AR 20:07
-
5. S. Amos 4:12
- s. a. B 19:44, CT 19:33, IS 19:41, MS 19:52, SM 20:00, DJ 19:53, AR 20:05
-
6. D. Matei 25:14-15
  7. L. Matei 25:1-4
  8. M. Tit 2:11-13
  9. M. 1 Corinteni 11:26
  10. J. Apocalipsa 2:17
  11. V. Ioan 17:15
- s. a. B 19:33, CT 19:22, IS 19:29, MS 19:40, SM 19:48, DJ 19:42, AR 19:53
-
12. S. Ieremia 18:6
- s. a. B 19:31, CT 19:21, IS 19:27, MS 19:38, SM 19:46, DJ 19:40, AR 19:51
-
13. D. Ieremia 19:10-11
  14. L. Iov 1:9-10
  15. M. 2 Corinteni 12:7
  16. M. Evrei 3:1
  17. J. 2 Timotei 1:12
  18. V. 1 Timotei 1:18-19
- s. a. B 19:20, CT 19:09, IS 19:14, MS 19:26, SM 19:33, DJ 19:31, AR 19:39
-
19. S. Ioan 1:44-46
- s. a. B 19:18, CT 19:07, IS 19:12, MS 19:24, SM 19:31, DJ 19:29, AR 19:37
-
20. D. 1 Tesaloniceni 5:21-22
  21. L. Psalmii 95:1
  22. M. 1 Corinteni 9:24-25
  23. M. Ieremia 1:5
  24. J. Romani 14:7-8
  25. V. Geneza 6:11-12
- s. a. B 19:06, CT 18:56, IS 19:00, MS 19:12, SM 19:19, DJ 19:16, AR 19:25
-
26. S. Matei 24:37-39
- s. a. B 19:05, CT 18:54, IS 18:58, MS 19:10, SM 19:17, DJ 19:14, AR 19:23
-
27. D. Marcu 6:30-31
  28. L. Ioan 12:36
  29. M. Efeseni 4:26-27
  30. M. 1 Timotei 1:12-14